

Hirs, oft Misse:

G Naem. Dit gewas wort gheheeten in't Grieks Kenchros κένχρος, oft Kenchrys κένχρις, bij Hippocrates Κένχρις, sooy Hermolaus sept: in Lang Milium, en insgelijc doch inde Apotechen in onse taal Hirs en Misse: in't Duitsch Hirs, in't Fransch Millet, in't Spaegnol Millo, en in't Italiaensche Miglio.

Aert, Cracht ende Werckinge. De saden ende rass van Hirs als Hippocrates sept: zijn verdoogende van aert/ ende stoppen den burch/ enbe niet vlijgen vermengt/ verstoeten ende stillen alle groote ende ontfelijke smerten ende weebommen. Van den Hirs gesoden/ gebakken oft anders gaet gemaect/ en geer/ geest den lypen enich voedsel/ maar en gaet van onder niet haest af.

Misse veroelt in den ersten graed/ ende verhoogt in den derden/ oft ten minsten in laerste van den tweeden: enbe heeft och wat sijnheit ende dunneheit van stof/ oft substantie sept Galenus.

In gebreke van ander Corijn machmen ooe van Hirs wort backen: maar dat wort heeft ster luttel voedsels/ ende is coude van aert/ seer doot en heuersaem oft moeslaer: want het en heeft gant schaem gemitijheit/ geen rapsijerij/ oft cleven betijheit: Ende daerom niet niet weint of wonder datter den burch die te weech is stoppen ende steken can/ gelijc het Panick-cozen ook doet: hoe wel datter nochtans in alles veel beter is dan het Panick-cozen/ ende soeter van smaek/ lichter om verdoouwen/ ende den burch min stoppende/ ende daerom hoever meer haedende dan het selve Panick-cozen: Van baptien geschoft oft opgeleert/ in sarkens gehedaen/ is dat seer grot om te droogen al tigen dat droogens behoest/ sonder enige vijfachtijheit oft scherpeheit.

Hirs/ als Dioctrodes betwigt/ over thier gheroost/ ende al het in een sacryken gedraen/ ende op den burch geslept/ oft daer mede geschoft/ doet dat crimpel ende pine in den burch vergaan: ende verfoet alle pineyn van de ledien/ ende sonderlinghe van de zenuwen: Ende tot dien epude en soude men niet lichtelijc ic bequaeme oft mittelijcke comen gehbinden/ als Plinius betwigt: want dit Cozen is seer licht ende sacht/ ende behoudt oft bewaert de hitte veel beter ende langer dan enich ander dinch. Ende daerom is het gebryck van't selve in dier

voegen opgeleert zynde/ seer mit ende behulpelijc in algeme haer de hitte oft warinte ic goets in gedoen oft gewerken soude mogen.

Deel van Hirs met Tereermengt/ ende opgeleert/ genest daer stelen oft beten van de slangen/ ende de quetsuren van de Lange oorwormen ende ander dierghelyc quaet gedrocht.

B I V O E G S E L.

I n dese landen is dit Cozen met den naem Geers alsoo wel bekent/ als met sijn ander namen. Sommige gelooaven dat ze Milium geheten is in Latijn/ ons datter sooy binchbaer is dat van een coepken wel duysent pleygen hooft te comen/ al osten Milium sepe dat is Daycent graen: Want als Lobel betwigt) el graen dringt wel bijt maechtig graens hooft. Het heet hier lande Misse laer, in Duytschland noch wel Hirsen, enbe Hirs: in Engeland Mylen ende Miller: in Duytschland noch wel Mill/ in Spaegnol Millo. Het saet in het Canarie-saet oft Lysfaet niet heel ongelijk/ dan datter vondre clepyn/ ende galadder is/ ende noch lichtelijc gebroken ende tot meel gemacht wort.

Dit verschil onder de soorten van Hirs/ sepe Lobel/ is alleen dat het swaertet fact/ ende myder wrijfgepide arren heeft/ dan het ander: ende suler heel Swarte Geers, in Latijn Milium nigrum, el is hooft een soorte van Canarie-saet gehouden. Men vindt noch met heel wietter fact dan Tygennu/ ende doot mit gontgeel fact: Milium aureum geheten. Een soorte blijft op't belt van maecten landen: ende te ander is ripp den veertien dach nae datte gesapet: En hir bedekt het goet lant: en begeert vochten grone. Sene farfene bi oft tuschen de Boonen.

Milium Indicum Plinius is het Turkish Cozen.

Milium Saburum, oft Solar is het Sireen fact.

Aert, Cracht ende Werckinge. De Arabische meesters houden den Hirs hooft coude in den eersten en dooch inden tweeden graed. Immers het is een cozen dat heel intell warmte in sich heeft/ maar de hitte die dat hante verwaerminge krijgt/ seer lange totwendelijc behoudt/ als doosjept is.

Hirs van baptien opgeleert/ dien sondelingen om de herstelen te droogen ende te sterklen. Van Hirsken met pleygen in heel landen hooft coeken/ ende taerten te backen: die swaer/ ende quaet om berteren zijn/ tarp in t'rauwen/ sept Lobel/ ende niet lichtelijc ten zij dasset werden sooy haest als si gebacken zyn: Ende daerom worden si te Venegien/ enbe op heel meer ander platen van Italien ende oock in Spaegni al warm geten/ ende van het aert volck op de Cropsstraten te coone gesetz.

Hartemijn/ by datte versch tij/ datse outbacken geten worden/ sooy maectens met heus daschert en swaerheit quaet bloter/ ende en geben gaantsch geen pijnelijc doefsel/ als de Coolbanders ende Schaphandlers van Troyol getuigen/ die den Geers in gebreke van ander coepwerk met Melch ende was Gerste eten. Want anders sooy houdt die cozen alleen gheblauwen/ enbe hol quaet bloet.

Water van Hirs in de coosen gedroncken/ doet sweeten.

En papken van Hirsken met gemarckt/ stoppt den camer-ganck/ maar doet de pisteijen seggen Dioctrodes/ Plinius ende Galenus.

De dogelkens eten den Hirs/ ghelyc sij doen het Canarie-saet Lysfaet ende Kempfaet/ te weten de Canarie-dogelkens/ kaneutkens ende Hirsken.

Bij twee handvulden Sauts/ in eenen sieren lepel of vanne gerofft/ wort sooy heel Hirs gedaan/ als den lepel van den bire phenomen is/ op dat den Hirs niet en berberne: welch in't Saut ghemopen zynde/ ende onder een gerofft comt te bersten: waer mit dat tijf een witt gewoollen match/ dat den geconfitten amys/ Carvi/ sooy ghelyc is van berue/ dat de kinders hielft siente bouw/ banchet supercher nemen/ ende daer inde bedingen wojorn/ sept Lobel.

Hirs heeft noch twee ander nutticheiden: ten eersten/ Alsynen Radbarber/ Agaricum/ Mercioakan/ Linoren/ Granaten/ Arangappelen/ Citroen/ ende dierghelyc dingen wil bewaren/ ende och het blesch/ nooy/ bederven ende berrotten/ men bedekt die niet saet van Hirs. Ten anderen is den Hirs niet dat de woomen greenissen en fullen beschadigen/ saet dat nae den Hirs op't selve lant gesapet sal worden: gemittekt dat de woomen sater berlaetende aen de stoppelen van den Hirs sulen balsten.

B I V O E G S E L.

I n probencie wort dit gewas van de Moniken heel gesetz/ saet ende onderhouden/ om dat Panick-cozen van te masken/ sept Lobel: enbe hij noemt dat oock Lachryma Christi/ en Lithospermum maius/ oft Dioctrodes Plinius. In Spaegni heet Lagrimas de Mollien, in't Fransch Larmes de notre Dame: in't Italiaensche Lagrime di Giove: Het bereschift van Simeonis tracnen, welch een ghelyc planten is/ onder de Lepliens van sommige gherenck: Dat dien naem en is bedenndaeys in geen gebrauch meer. In tegelycke hollschepet kommen doot hirachtige artiken/ inde welcke dat saet liget/ aen d'ander syde vondachterig opgechepet/ aen d'ander syde platteachterig/ den Pimpernoten niet ongelijk/ blinkende glat/ dan bewren als het Groot Peereleint fact/ maar steenachterig en taepers/ sondelingen dat in Caenland/ Rhodes ende Syrien gewaerst is. Want in Caenland saet er bluer ghelyc opechte Peertien. Het marck binnen is luttel/ en heeft reuen gemaecten oft niet/ ser aengemaecten sijazek.

Aert, Cracht ende Werckinge. Het saet van dese Sint Jobs traenen is een gemeyne baete tegen den steen inde lendenen/ en t'gravel inde blaese/ als t' geschoft en gesoben is/ sept Lobel.

dyj

Sint Jobs traeney.

HET XXV. CAPITTEL.

Van Panick-cozen.

Gedaente.

P antick-cozen komt tot/ gelijk den Hirs/ niet heel dierghelyc halmen/ die binnen vol ende gelijcch 3yn/ ende veel snoopen crigen/ (na somtien tien aen eenen stael) allengeslein sinser wordende: maar sijn loof is scherper/ rouwer/ ende veel breeder dan de Tertie bladeren/ oo dat wt elcken knoop een besonder lancinal rietachtig blad voortkomt: De Aere/ Gielplomme/ oft rietachtig bloepsel in lancelijciche/ dielc en seer dicht/ van heel graenen vergaderend/ clamien ghehoort/ hem selven een hertel nederwaerts bringende. Die sadehens oft Graenen zijn ront harc/ blinchende/ in sommige belletens oft hinschens als blieschens belloeten oft bedert/ van derwaer war geelachtich/ de Cozenen van Hirs niet seer ongelijk/ doch clepender. De Worfel is ghevest/ sterk ende vast.

Panick-cozen.

bij oft meer clepne Steekens syuntien/ elck een enckel en besonder Saet oft Graen voortbringende/ twich hardt/ bijsna ront/ grooter dan een Erwe: danne welke sommige met stekelne arcken oft aerwisse troeskens/ afhangen. De Worfelen zijn in heel faselingen verdept.

G Plaetse. Inde hoven van Itallen/ Duytschland/ en somtien ook van Nederland/ wort dit Cozen gesapet: want het is een heyt gewas en wt vertre van hier geleget landen gehoert.

G Naem. Wy noemen dit gewas Sint Jobs traeney nae den Latijnschen naem die dat in Italien hest/ te weten Lachryma Iobi: dan men souldt mischen niet qualijeli oft onbillijklich Arundo Lithospermous noem/ dat is Rietachtig Steenkact/ oft kriet met steenachtig fact als Gesterns schijft. Sommige houden dat voor een soorte van Lithospermum oft Peereleint: maar het is een gaantsch ander ghelach van gewas dat het Lithospermum van Dioctrodes.

G Aert, Cracht ende Werckinge. Dit ghewas en heeft hedendaerhs geen ghelycchheit oft nutticheid: dan alleen dat die hofwelen die fact daer van/ gegapt oft doozhoort zynde/ aen reuen daet rijgen/ ende daer kelenkens van maecten.

B I V O E G S E L.

I n probencie wort dit gewas van de Moniken heel gesetz/ saet ende onderhouden/ om dat Panick-cozen van te masken/ sept Lobel: enbe hij noemt dat oock Lachryma Christi/ en Lithospermum maius/ oft Dioctrodes Plinius. In Spaegni heet Lagrimas de Mollien, in't Fransch Larmes de notre Dame: in't Italiaensche Lagrime di Giove: Het bereschift van Simeonis tracnen, welch een ghelyc planten is/ onder de Lepliens van sommige gherenck: Dat dien naem en is bedenndaeys in geen gebrauch meer. In tegelycke hollschepet kommen doot hirachtige artiken/ inde welcke dat saet liget/ aen d'ander syde vondachterig opgechepet/ aen d'ander syde platteachterig/ den Pimpernoten niet ongelijk/ blinkende glat/ dan bewren als het Groot Peereleint fact/ maar steenachterig en taepers/ sondelingen dat in Caenland/ Rhodes ende Syrien gewaerst is. Want in Caenland saet er bluer ghelyc opechte Peertien. Het marck binnen is luttel/ en heeft reuen gemaecten oft niet/ ser aengemaecten sijazek.

Aert, Cracht ende Werckinge. Het saet van dese Sint Jobs traenen is een gemeyne baete tegen den steen inde lendenen/ en t'gravel inde blaese/ als t' geschoft en gesoben is/ sept Lobel.

Z Z

Elymos

G Plaetse. Panick-cozen wordt gesapet op dierghelyc lant daerneien den Hirs pleegt te saepen/ ende wast geerne in rouwe sandachticheerde/ maer liefft in warme ende drooge landen oft gewest. Dat en begeert niet veel regen/ gelijk den Hirs noch niet en doet/ oft vorhicheit: want dat is veel regent/ sooy latert sijn bladeren (sijnen) als Theophylactus daer of schijft: dan hij seide daer noch bij dat het Panick cozen soeter is ende onstercher dan den Hirs.

G Tijt. Dat Panick cozen wort in de Lente gesapet/ want het benint de heete oft lauwre tiden des jaers: Het comt haest tot volcomen rijpheit: selfs men maect in heete landen binnen beertich dagen nae datter ghesapet is gewest. Men kan dat noch seer lange ende teminge jaeren goet houden ende bewaaren/ sonder te bederchen.

G Naem. Men noemt dit cozen in onse taal hedendaerhs Panick-cozen/ nae den Latijnschen naem Panicum: welcken naem gekomen is nae sijn rietachtige trofse oft aere/ die in Latijn Panicula heet: den medeijns Diocles noemden dat Mel frugum: In Griek heette